

Controverse over “no more hotels” gaat verder met de bouw van Nanki at Baby Beach

In 2022, specifiek in april, werd aangekondigd dat op het voormalige terrein van Nanki Country Club, tussen Baby Beach en Rodgers Beach, de bouw van het zogenoemde ‘Nanki at Baby Beach’ zou starten, een nieuw boutique condo-hotel.

Volgens de toenmalige voorzitter van de San Nicolas Business Association, Andres Hernandez, is dit project een waardevolle toevoeging: “De nieuwe investeerder heeft een overeenkomst gesloten voor een project dat een sieraad

voor ons zal zijn; het wordt een mooi boutique hotel, in harmonie met de natuur en met een vleugje van Aruba's cultuur en tradities, wat een enorme welvaart naar de brug zal brengen,” zei hij destijds. Ook Alberto Perret, vertegenwoordiger van The Perret Group, verantwoordelijk voor het project, verklaarde in april 2022 dat ze sinds 2015 naar investeringsmogelijkheden in San Nicolas zochten.

Volgens informatie van Nanki at Baby Beach op hun sociale media zal het project bestaan uit 40 luxe, exclusieve apparte-

menten aan Rodgers Beach. “Het vertegenwoordigt een investeringskans,” en belooft een duurzame locatie te worden met landschap, zonnepanelen en waterbehandelingssystemen van de laatste generatie, geïntegreerd in elegante ontwerpen, zoals hun verkoopadvertentie vermeldt.

Qua prijs kost een condo van 90 vierkante meter, met één slaapkamer en een badkamer, ongeveer \$431.000, zoals vermeld op de website van een makelaarskantoor.

Echter, gepensioneerd journalist Hilario Donker, die vaak verslag doet over alles wat met San Nicolas te maken heeft, publiceerde twee dagen geleden het volgende op zijn sociale media:

“Op Seroe Colorado, in het gebied waar de uitvoering van het project ‘Nanki at Baby Beach’ is begonnen, werden op 4 oktober 2024

promotieborden geplaatst op de omheining rond het terrein. Het doel van deze borden is de aandacht te trekken van potentiële kopers van de appartementen, die te koop worden aangeboden in dit project. Volgens investeerder Alberto Perret is al 35% van de appartementen (14 van de 40) verkocht. Perret verklaarde verder dat voor dit project is gekozen voor het condo-hotel concept. Een condo-hotel biedt alle faciliteiten en services van een hotel, maar in plaats van eigendom van één eigenaar, zijn de appartementen hier verdeeld onder 40 eigenaren. Perret benadrukte dat het project gericht is op mensen die van de buitenlucht houden, de cultuur willen ervaren en genieten van de rust van de omgeving. Daarnaast hebben de eigenaren gebruiksbeperkingen, namelijk 180 dagen per jaar, wat ervoor zorgt dat er ook inventaris beschikbaar blijft voor andere toeris-

ten om van het Seroe Colorado-gebied en San Nicolas te genieten, in lijn met de visie van de Arubaanse overheid. Momenteel wordt het terrein van voormalig Nanki Country Club schoongemaakt. Zodra dit is voltooid, zal de grondbrekende plaatsvinden, waarna de bouw van start zal gaan.” Deze aankondiging viel niet bij iedereen in goede aarde. Voorstanders van een bouwstop voor hotels op Aruba stellen dat dergelijke projecten de lokale bevolking negatief beïnvloeden, met name op het gebied van milieu, sociale harmonie en culturele integriteit. Bovendien zijn de prijzen van de meeste condo's in dit project buitensporig hoog, waardoor een lokale koper nauwelijks in staat zal zijn om er één aan te schaffen.

Een aantal foto's zijn afkomstig van de Facebookpagina van Hilario Donker en sociale media.

Is corruptie bij ons... *Al structureel geworden...?*

De verrassende arrestatie van alweer een minister van ons land viel samen met de aandacht in het Nederlandse parlement voor de situatie met betrekking tot corruptie op de Nederlandse eilanden in het Caribisch gebied. Dit naast de situatie over de Venezolaanse vluchtelingen in Aruba, wat ook tot vragen van parlementariërs aan de betrokken Nederlandse ministers heeft geleid.

Opnieuw aandacht dus voor ons eiland in de pers en alweer niet in positieve zin. De vragenstellers zijn in afwachting van de antwoorden van staatssecretaris Szabó, die eerst kennis wil nemen van de opinie van experts van Transparency International over dit thema. Niet zo toevallig heeft er enkele jaren geleden al een analyse plaatsgevonden in Aruba, waarbij de methodiek van Transparency International is gebruikt in het model dat ‘Nationaal Integriteitstelsel (NIS) heet. Het was een initiatief van Stichting Deugdelijk Bestuur Aruba, die de regering van Aruba had benaderd om gezamenlijk dat onderzoek te laten verrichten. We gaan hier niet uitgebreid in op de details van dat rapport; in ieder geval kan gezegd worden dat het rapport aantoonde dat corruptie en het gebrek aan integriteit van een zodanig niveau was dat urgente actie noodzakelijk was. Het rapport zal, naar we mogen aannemen ter beschikking zijn van de Nederlandse regering. Bovendien lijkt het geen twijfel dat in het kader van de samenwerking ter realisatie van het Landspakket binnen de ‘Tijdelijke Werkorganisatie’

(TWO), die al enkele jaren actief is, de Nederlandse ambtenaren die hierbij betrokken zijn al heel wat van de gebreken en tekortkomingen binnen het ambtelijk apparaat te zien hebben gekregen en daarover hebben gerapporteerd. En aangezien het de verantwoordelijkheid is van de regering van het Koninkrijk om deugdelijk bestuur te waarborgen is het dus een kwestie van tijd voordat we actie van die zijde zullen zien.

Maar we moeten ons afvragen wat wij intussen zelf zouden moeten doen. We moeten ons afvragen of, als zoveel bewindspersonen aan strafrechtelijk onderzoek onderworpen zijn, er dan niet iets fundamenteel verkeerd is in ons bestuurlijk systeem, met de consequentie dat we dit fenomeen steeds vaker zien terugkeren, als er geen drastische maatregelen genomen worden. Het verschijnsel is op zich al erg genoeg, maar het heeft ook nog ernstige gevolgen voor onze gemeenschap en economie. En dat op een moment dat we op een cruciaal punt beland zijn in onze sociaaleconomische ontwikkeling. Enerzijds hebben we een gunstige economische ontwikkeling die voor een tijd zal garanderen dat de overheid voldoende middelen zal hebben om te kunnen draaien. Maar we kunnen onze ogen niet sluiten voor de minder positieve aspecten van diezelfde ontwikkeling, die al duidelijk aan de horizon verschijnen. Dit heeft niets te maken met een pessimistische kijk op zaken, dit is simpelweg de nabije toekomst in ogenschouw nemen met een noodzakelijke dosis realisme. Wat

wacht ons dan in de komende jaren? Bijvoorbeeld, een snelle bevolkingstoename op basis van de economische expansie die veel meer arbeidskrachten vergt dan we kunnen leveren. Daarbij zij ook nog eens aangetekend dat de Arubaanse bevolking aan het afnemen is. In 2024 zien we voor het eerst een sterftecijfer dat ongeveer 200 personen hoger zal liggen dan het aantal geboorten. Ook hebben we een bevolking die in toenemende mate zal bestaan uit bejaarden die voor het overgrote deel niet meer werken. Deze tendensen maken ons nog afhankelijker van de import van arbeid in het komende decennium. Die import dient op een geordende manier plaats te vinden zodat we zeker weten wie ons land binnenkomen en om te blijven... De overbevolking die Aruba al enige tijd kent heeft gevolgen voor de schaarse middelen, zoals grond om de steeds uitbreidende urbanisatie op te vangen. En zonder deugdelijk openbaar bestuur, zoveel mogelijk vrij van corruptie, zal dit fatale gevolgen hebben in economische maar vooral ook morele zin. Schaarste aan bepaalde middelen zal altijd de druk op het openbaar bestuur doen toenemen om juist niet correct en transparant op te treden. Als er geen gedegen poging zichtbaar is om dit tegen te gaan dan zien we een moreel verval waarbij degenen die het meest betaalt zijn zaakjes voor mekaar krijgt en anderen niet. Er zijn meer vergunningstrajecten binnen de overheid en voor al deze trajecten geldt wat hier is beschreven voor de vergunningsprocessen voor grond en verblijf, de twee koplopers als het gaat

om corruptiegevoeligheid, wat natuurlijk ook af te leiden is uit het aantal ministers uit deze hoek dat strafrechtelijk wordt vervolgd. Als we pretenderen dat we een rechtvaardige samenleving achter kunnen laten voor de generaties na ons, waarin eenieder het recht heeft om zich te ontwikkelen tot een volwaardig lid van die samenleving, waarin de overheid op correcte en gelijkwaardige wijze diensten levert, dan kunnen we niet meer toestaan dat onze politici opereren zonder enige controle en gunsten kunnen uitdelen aan de hoogste bidder. Uiteraard zal men ons wijzen op de schaarse pogingen om een integere wijze van handelen binnen het apparaat te bevorderen. Er is een wet die ministers verplicht om terstond hun ontslag in te dienen wanneer men verdachte wordt in een strafrechtelijk onderzoek.

Maar is er ook maar iets veranderd in de wijze waarop ministers hun taken kunnen organiseren? Zijn er vaste regels en processen die een minister niet zomaar terzijde kan schuiven en verder kan gaan zoals het hem of haar belijft? Is het niet uitermate vreemd dat juist op dit gebied niets wordt verbeterd en dat elke keer weer het justitieel systeem in het geweer moet komen om het corrupte handelen een halt toe te roepen? We zijn op het punt beland waar elke politicus voor zichzelf moet beslissen of ze blijven volharden in een corrupt systeem, waarin degenen die in het gevang belanden worden gezien als de ‘pechvogels’; of dat men meewerkt aan een systeem waarin corruptie structureel wordt bestreden.